

Γράφει η Έφορος της Εστίας Ν.Σμύρνης, Βιργινία Δ. Χαμουδοπούλου - Κωνσταντινίδου

Όταν αναφερόμαστε στην «ΕΣΤΙΑ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ» συνήθως έρχεται στο νου μας το επιβλητικό, περικαλλές Μέγαρο, που δεσπόζει στην είσοδο της Νέας Σμύρνης. Όμως το Μέγαρο, του οποίου τα εγκαίνια έγιναν στις 20 Απριλίου 1975 από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Μιχ. Στασινόπουλο και με την παρουσία του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Σεραφείμ και του Αρχιεπισκόπου Βορείου και Νοτίου Αμερικής Ιακώβου, ήταν το επιστέγασμα λαμπρού εθνωφελούς και κοινωφελούς έργου από τον αείμνηστο Δημιουργό και επί 46 έτη Πρόεδρο της ΕΣΤΙΑΣ (1938-1983), Πάνο Χαλδέζο (1898-1983).

Μέσα στη δεκαετία του 1930, ο Π. Χαλδέζος θεμελίωσε, ως μέγας φορέας ρωμιοσύνης, την προσφυγούπολη Νέα Σμύρνη, ως «μια πόλη υποδειγματική αναδημιουργημένων εν αυτή όλων των θεσμών και όλων των ευαγών ιδρυμάτων της μητρός Σμύρνης και εν τέλει ενός ανωτέρου πολιτισμού οίος ο Ιωνικός, εν στενή συνεργασία μετά του Δήμου Νέας Σμύρνης, κατά τας αρχάς μιας πλήρους και προτύπου κοινοτικής αναπτύξεως» (βλέπε Επετηρίδα της ΕΣΤΙΑΣ, 2013 σσ.73-86).

Ο προσανατολισμός της 84χρονης σήμερα ΕΣΤΙΑΣ, όπως αναγραφόταν και αναγράφεται στο Καταστατικό της (άρθρο 1, α-γ) ήταν και είναι «η περισυλλογή, μελέτη και περίσωση του Εθνικού, πνευματικού, λαογραφικού πλούτου του Ελληνισμού της Μ. Ασίας, του Πόντου, της Θράκης και της Κωνσταντινουπόλεως», αλλά και «η ανάπτυξη κοινωνικής, μορφωτικής, εθνικής και κοινωφελούς δράσης». Έτσι, επί των ημερών της πολυετούς Προεδρίας του Πάνου Χαλδέζου, αλλά και των μετέπειτα Προέδρων της (Παντ. Σερέφογλου, Αυγ. Καμπά και Ι. Καλογείτονα), η ΕΣΤΙΑ λειτούργησε και λειτουργεί ως μια πλήρης παραδοσιακή ελληνική κοινότητα, με έργο πολυσχιδές, παρόμοιο του οποίου κανένα άλλο ομοειδές Σωματείο της χώρας έχει να επιδείξει.

Το Μέγαρο και τα Σχολεία της κτισμένα, με τις γενναίες χορηγίες μεγάλων ευεργετών - προεξάρχοντος του Αριστοτέλη Ωνάση - πάνω σε οικόπεδο που παραχωρήθηκε από την Κοινότητα Ν. Σμύρνης το 1938 και από τον Δήμο το 1952, αποτελούν Κέντρα Πολιτισμού, πνευματικής ακτινοβολίας και Ελληνοχριστιανικής Παιδείας.

Είναι γνωστή η βράβευση της ΕΣΤΙΑΣ με το Χρυσό Μετάλλιο της Ακαδημίας Αθηνών (1951) και με το Χρυσό Βραβείο Α' Τάξεως Εθνικού Ιδρύματος (1955). Ήταν η εποχή, όπου πλαισίωσαν την πολυσχιδή δράση της Υπουργοί, Ακαδημαϊκοί, Καθηγητές Πανεπιστημίου και άλλες επίλεκτες προσωπικότητες από τον Πολιτικό, Πνευματικό και Εκκλησιαστικό Χώρο.

Δεν είναι του παρόντος η εκτενής αναφορά στα πολυάριθμα, δεμένα με τις καταβολές της, ιερά κειμήλια των Μουσείων της ΕΣΤΙΑΣ ή στον εθνικό πλούτο της Βιβλιοθήκης των 80.000 τόμων, που θα είχε ήδη εκσυγχρονισθεί, εάν ο Δήμος Ν. Σμύρνης δεν την είχε αποκλείσει από σοβαρά οικονομικά εισοδήματα.

Ωστόσο, με τον Αγώνα του Προέδρου της και των Μελών του Δ.Σ., η ΕΣΤΙΑ, εκτός των ποικίλων μορφωτικών εκδηλώσεων της, κατόρθωσε να κρατήσει τον «Οίκο Γαλήνης» που

εγκαινιάστηκε τον Μάρτιο του 1990 και τα Επιμορφωτικά της μαθήματα.

Όμως υπάρχουν σήμερα Νεοσμυρνιοί, οι οποίοι νομίζουν ότι μπορούν να διαγράψουν, στο όνομα της λεγόμενης «πολυπολιτισμικότητας», τα ιστορικά θεμέλια της ΕΣΤΙΑΣ, όπως και τα θεμέλια της Νέας Σμύρνης, εξέχουσας διαδόχου της Μικρασιατικής Σμύρνης. Είναι ως να διαγράφουν την ιστορική πορεία πολλών Ελλήνων πατριωτών - ευεργετών, που, με πίστη στην Εθνική μας ταυτότητα, εμπιστεύθηκαν τις περιουσίες τους ή τον προσωπικό τους μόχθο στα χέρια Ελλήνων εθελοντών, που δούλεψαν και δουλεύουν εντατικά και συλλογικά προκειμένου η ΕΣΤΙΑ μας να διατηρήσει τον ζώπυρο για το Έθνος μας προορισμό της.

Στο άρθρο 21 του Καταστατικού της ΕΣΤΙΑΣ αναγράφεται ότι «τα Μέλη του Δ.Σ. προσφέρουν τις υπηρεσίες τους άνευ αμοιβής ή οποιουδήποτε ανταλλάγματος». Ωστόσο μερικοί θεωρούν ουτοπία τις υπηρεσίες αυτές, κυρίως σήμερα που ο τόπος μας κυριαρχείται έντονα από το «Ευρωπαϊκό σύνδρομο». Τη γνωστή από τον 18ο -19ο αι. πολιτιστική και πολιτική υποταγή μας στη Δύση μέσα από τον Ευρωπαϊκό Διαφωτισμό, τη Βαυαροκρατία, μετά τη δολοφονία του ορθοδόξου Καποδίστρια, και τις συνακόλουθες επεμβάσεις και επιδράσεις της Ευρώπης στα Ελληνικά δρώμενα.

Σήμερα η «Νέα Τάξη Πραγμάτων» ισοπεδώνει τις πολιτισμικές ιδιαιτερότητες των επί μέρους εθνών, ως Μελών ενός Παγκόσμιου Υπερκράτους, με στόχο την ομηρεία τους σε μια παγκόσμια πολιτική, σε μια πανθηρσκεία, σε ένα παγκόσμιο πολιτισμό, σε ένα Ευρωπαϊκό-Αμερικανικό Διευθυντήριο οικονομικού χαρακτήρα.

Για μας τους Έλληνες αυτό σημαίνει σπάσιμο της τρισχιλιετούς πολιτισμικής μας αλυσίδας: Ελληνική Αρχαιότητα - Ελληνοχριστιανικό Βυζάντιο (Ρωμανία) – Τουρκοκρατία (ελληνική γλώσσα-ορθοδοξία) - Ελληνική Επανάσταση 1821, ο «υπέρ Πίστεως και Πατρίδος» Αγώνας του Νέου Ελληνισμού.

Ο αμιγής Ελληνικός Πολιτισμός διαφοροποιείται, από αιώνες, από τη Δύση. Για μας η «Νέα Εποχή» άρχισε από τότε που, στον Μικρασιατικό χώρο, ενώθηκε η Αρχαιοελληνική διάνοηση με τη Χριστιανική Αποκάλυψη (4ος αι. μ. Χ.). Στην Ανατολή η πνευματική δράση των Ελλήνων φιλοσόφων και ποιητών, όπως και ο πολιτισμός που καλλιεργήθηκε μετά τον Μ. Αλέξανδρο ενώθηκαν, δια της ελληνικής γλώσσας, με τη χριστιανική πανανθρώπινη αλήθεια και τη συνακόλουθη σοφία των Αγίων και των Πατέρων της Εκκλησίας μας.

Η Δύση, έχοντας χάσει την αυθεντική έννοια του Θεού και του ανθρωπίνου προσώπου, ενώ παρήγαγε εκθαμβωτική επιστημονική πρόοδο και τεχνολογία αποδείχθηκε ανίσχυρη στη διάπλαση πνευματικών και ελευθέρων εσωτερικά ανθρώπων. Οι Παγκόσμιοι Πόλεμοι, και όχι μόνον, αποδεικνύουν πού φθάνει ο ρομποτοποιημένος άνθρωπος!

Η ένταξη της χώρας μας στην «Ευρώπη χωρίς σύνορα», ως υπερεθνικής ενώσεως, που, δια συνθηκών όπως η συνθήκη Schengen, απαιτεί ενιαίο τύπο ανθρώπων, είναι για μας πρωτίστως πρόβλημα πνευματικό- πολιτισμικό και ύστερα πολιτικό – οικονομικό. Πρέπει να αντιδράσουμε τώρα, πριν ψηφίσουμε το νέο μας Σύνταγμα, το οποίο θα κατοχυρώσει προφανώς την Ευρωπαϊκή ταυτότητά μας, οπότε οιαδήποτε αντίδραση θα θεωρείται πλέον ως αντισυνταγματική, στα πλαίσια μιας Φραγκογερμανικής Αυτοκρατορίας.

Οι ρωμιοί πρόσφυγες του 1922 εγκαθίδρυσαν στην Ελλάδα έναν αξιόλογο αστικό, ελληνορθόδοξο πολιτισμό χιλίων πεντακοσίων ετών (Βυζάντιο- Τουρκοκρατία), με σημαίνουσα εμπειρία στη Διοίκηση – στην Παιδεία - στην Επιστήμη – στις Τέχνες και κυρίως στην Πρόοδο και στη Δημιουργία, κάτω από καθεστώς δουλείας.

Μήπως ήλθε η ώρα, αναπροσδιορίζοντας την εθνική μας ταυτότητα και, αφού πάρουμε από την Ευρώπη αυτό που τυχόν δεν έχουμε, να της δώσουμε αυτό που δικαιούται να πάρει από ένα σύγχρονο και ώριμο Ελληνισμό; από ένα περήφανο Λαό που φυλάει με πίστη στα

σπλάχνα του, εκτός από το Αρχαίο Ελληνικό Θαύμα, και τη δυνατότητα της επικοινωνίας του Κτιστού με το Άκτιστο;

Η ΕΣΤΙΑ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ, όπως και πάνω από διακόσια άλλα Μικρασιατικά Σωματεία, αγωνίζονται για τον φωτισμό, τη ζωή και τη σωτηρία Όλου του κόσμου.

Πάνω διακρίνεται ο Πρόεδρος της ΕΣΤΙΑΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ Π. Χαλδέζος προσφωνών τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Μ. Στασινόπουλο κατά τα εγκαίνια του Μεγάρου της ΕΣΤΙΑΣ, στις 20 Απριλίου 1975.

Κάτω στιγμιότυπο από τα εγκαίνια της Ναυτικής Σχολής Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού «Αλέξανδρος Ωνάσης» της Εστίας Νέας Σμύρνης, το έτος 1962.

